

LỄ THẬT VỀ SỰ TÁI SANH CỦA LINH HỒN NGƯỜI TIN CHÚA

Bài 5 - Người tin Chúa phải trước hết tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài.

Trong cuộc sống và sự phát triển của loài người xác thịt, ngoại trừ A-đam và Ê-va, là hai người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên mà không phải trải qua quá trình phát triển từ phôi thai, bào thai và sự sanh ra từ bụng người mẹ ra, thì hết thảy mọi người đều phải trải qua quá trình được thụ thai, được nuôi dưỡng trong bụng mẹ cho tới khi được sanh khỏi lòng mẹ, được chăm sóc, nuôi dưỡng bằng sữa mẹ và được chăm sóc bởi người mẹ, người cha hoặc những người trong gia đình, cho đến khi lớn lên, loài người biết tìm đồ ăn, đồ uống khi đói, khát, rồi biết tìm kiếm và tạo nên các nguồn thực phẩm để duy trì sự sống mình.

Thế nhưng trong sự sống và sự phát triển thuộc linh của mọi người tin Chúa, thì chính mỗi linh hồn của người tin Chúa phải nhận biết nguồn sự sống của linh hồn mình, là Lời của Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ không làm như cách người mẹ dành thời gian để cho con mình bú, cùng theo các kỳ của sự phát triển mà cho con mình ăn các loại thực phẩm thích hợp với độ tuổi, thích hợp với sự phát triển của thân thể, sao cho con của mình được khoẻ mạnh và phát triển tốt tùy theo sự hiểu biết và kinh nghiệm của người mẹ.

Vì mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, ấy là để tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, nên Ngài đã tạo nên một môi trường sống hoàn hảo cho loài người, nghĩa là sau khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên muôn vật trên đất, các vì sáng trong khoảng không trên trời, để soi sáng đất cùng muôn vật mà Ngài đã tạo nên đó để duy trì sự sống cùng sự phát triển cả về thân thể và trí tuệ của loài người, vì sự sống của loài người không phải là trong thân thể xác thịt được Đức Giê-Hô-Va tạo nên bằng bụi đất, mà là ở trong huyết, vì trong huyết có linh hồn sống. Chính linh hồn của loài người mới được gọi là loài người, còn thân thể xác thịt loài người được gọi là hình người, cho đến khi Đức Chúa Trời hà sanh khí vào trong thân hình đó, thì loài người mới được gọi là **loài sanh linh**, nghĩa vật có linh hồn sống ở trong.

Chúng ta hãy xem Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người như thế nào.

Sáng thế ký 1:26-27: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ.

Nguyên bản tiếng Hê-bơ-rơ không có chữ **tượng**, mà chỉ có chữ **hình ảnh** (hoặc **ảnh tượng**, mà chữ **tượng** đã chép đây phải hiểu là **ảnh tượng**, cũng có nghĩa là **sự giống hệt như** (the image - תְּצַלְמֶנּוּ - tselem).

Bản King James version chép: ²⁶And God^{H430} said^{H559}, Let us make^{H6213} man^{H120} in our image^{H6754}, after our likeness^{H1823}: and let them have dominion^{H7287} over the fish^{H1710} of the sea^{H3220}, and over the fowl^{H5775} of the air^{H8064}, and over the cattle^{H929}, and over all^{H3605} the earth^{H776}, and over every^{H3605} creeping^{H7431} thing that creepeth^{H7430} upon the earth^{H776}. ²⁷So God^{H430} created^{H1254} man^{H120} in his own image^{H6754}, in the image^{H6754} of God^{H430} created^{H1254} he him; male^{H2145} and female^{H5347} created^{H1254} he them.

Trọn nghĩa của hai câu trên được dịch theo đúng nghĩa của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ qua Bản King James version, đó là: **Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy tạo nên loài người trong hình ảnh (ảnh tượng) của Chúng Ta, sau khi đã trở nên giống hệt như ảnh tượng của Chúng Ta, hãy ban cho họ quyền thống trị (quyền cai trị, quyền chi phối, quyền chiếm hữu) trên tất cả loài cá của biển, và trên tất cả các loài vật có cánh bay trong khoảng không, cùng trên trên tất cả các loài gia súc và các loài thú vật trên khắp cả trái đất, và trên mọi loài vật bò sát hay bò trên mặt đất. Vậy Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người theo ảnh tượng của chính Ngài, trong ảnh tượng của Đức Chúa Trời mà Ngài tạo nên họ cả người nam (giống đực) và người nữ (giống cái).**

Chữ **hình - image**^{H6754} chép trong câu 26 trên, đó là chữ תְּצַלְמֶנּוּ - tselem, số 6754 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **hình ảnh, hình dáng giống hệt (như Đức Chúa Trời), hình bóng (của Đức Chúa Trời), sự giống hệt (như Đức Chúa Trời);**

Chữ **giống như - likeness**^{H1823} chép trong câu 26 trên, đó là chữ דְּמוּתוֹ - demuwth, số 1823 ra từ chữ דָּמָה - damah, số 1819 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự giống hệt như, vật giống hệt như bản chính;**

Người tin Chúa phải hiểu rõ ý nghĩa của sự **giống hệt như Đức Chúa Trời** theo Lễ thật, nghĩa là theo sự tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh cho các tội tổ của Đức Chúa Jêsus Christ, là những người được xúc dầu bởi Đức Thánh-Linh, chứ không phải bởi loài người xác thịt.

Đức Chúa Trời là Thần, vậy thì **chúng ta lấy tiêu chuẩn nào để nhận biết linh hồn chúng ta được tạo nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời và tại sao linh hồn chúng ta lại phải trở nên giống như Đức Chúa Trời?**

Chính Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh trả lời câu hỏi này.

Giăng 1:18: Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời; chỉ Con một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải bày Cha cho chúng ta biết.

Giăng 4:24: Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ lạy.

Giăng 14:1-21: Lòng các ngươi chớ hề bối rối; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin Ta nữa. Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở; bằng chẳng vậy, Ta đã nói cho các ngươi rồi. Ta đi sắm sẵn cho các ngươi một chỗ. Khi Ta đã đi, và đã sắm sẵn cho các ngươi một chỗ rồi, Ta sẽ trở lại đem các ngươi đi với Ta, hầu cho Ta ở đâu thì các ngươi cũng ở đó. Các ngươi biết Ta đi đâu, và biết đường đi nữa. Thô-ma thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi chẳng biết Chúa đi đâu; làm sao biết đường được? Vậy Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha. Ví bằng các ngươi biết Ta, thì cũng biết Cha Ta; và từ bây giờ các ngươi biết và đã thấy Ngài. Phi-líp thưa rằng: Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, thì đủ rồi. Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Hỡi Phi-líp, Ta ở cùng các ngươi đã lâu thay, mà ngươi chưa biết Ta! Ai đã thấy Ta, tức là đã thấy Cha. Sao ngươi lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi? Người há không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, hay sao? Những Lời Ta nói với các ngươi, chẳng phải Ta tự nói; ấy là Cha ở trong Ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. Khi Ta nói rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, thì hãy tin Ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc Ta. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha. Các ngươi nhân Danh Ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, Ta sẽ làm cho, để Cha được sáng Danh nơi Con. Nếu các ngươi nhân Danh Ta xin điều chi, Ta sẽ làm cho. Nếu các ngươi yêu mến Ta, thì giữ gìn các điều răn Ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các ngươi một Đấng Yên ủi khác, để ở với các ngươi đời đời, tức là Thần lẽ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các ngươi biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các ngươi và sẽ ở trong các ngươi. Ta không để cho các ngươi mồ côi đâu, Ta sẽ đến cùng các ngươi. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy Ta nữa, nhưng các ngươi sẽ thấy Ta; vì Ta sống thì các ngươi cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các ngươi sẽ nhận biết rằng Ta ở trong Cha Ta; các ngươi ở trong Ta, và Ta ở trong các ngươi. Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.

Vì Đức Chúa Trời là Thần Linh tối cao, không có một tạo vật nào hay là một thiên sứ nào được thấy Đức Chúa Trời, nhưng chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng quyền phép của Ngài qua những công việc của Ngài, qua tiếng phán của Ngài mà tỏ cho các thiên sứ cũng như cho loài người được biết sự hiện hữu của Ngài.

Chính vì sự yếu đuối và hay chết của thân xác thịt của loài người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng tiếng phán của Ngài mà tỏ cho linh hồn những người Ngài chọn, như Nô-ê, như Áp-ra-ham, như Y-sác, như Gia-cốp, như Môi-se cùng các đấng tiên tri của Ngài trong dân Y-sơ-ra-ên biết các mạng lệnh của Ngài và qua những người đó mà tiếng phán của Ngài được chép xuống thành Lời, được gọi là văn tự, để truyền dạy lại cho loài người biết sự hiện hữu cùng ý muốn của Ngài đối với loài người cũng như với muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giao cho loài người quản trị.

Thông qua Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh và qua Đức Chúa Jê-sus Christ mà tuyển dân của Đức Chúa Trời, nghĩa là những người tin Đức Chúa Trời và tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ biết Đức Chúa Trời được biết ý muốn của Đức Chúa Trời.

Thông qua Lời mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người (qua Môi-se), được chép xuống trong quyển sách gọi là Luật pháp, là Giao-ước của Đức Chúa Trời lập với loài người, mà qua Môi-se mà dân Y-sơ-ra-ên được biết Luật pháp và ý muốn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Trong Giao-ước mới của Đức Chúa Jê-sus Christ mà chúng ta nhờ ân điển của Đức Chúa Trời mà được nhận sự ban cho của Đức Thánh-Linh mà biết ảnh tượng của Đức Chúa Trời, đó là chúng ta biết bốn tánh của Đức Chúa Trời thông qua Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Đức Chúa Trời. Điều đó có nghĩa là, nếu người nào tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ mà tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh và làm theo, thì quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến cho linh hồn của người đó được trở nên giống như Đức Chúa Trời, cũng như những người tin Chúa mà yêu mến Lời Đức Chúa Trời, yêu mến Đức Chúa Jê-sus Christ và vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời cùng các mạng lệnh của Đức Chúa Jê-sus Christ, thì linh hồn người ấy sẽ được biết Đức Chúa Trời và sẽ được trở nên giống như Đức Chúa Trời,

như Lời Chúa đã chép.

Ma-thi-ơ 11:26-27: **Thưa Cha, phải, thật như vậy, vì Cha đã thấy điều đó là tốt lành. Mọi việc Cha Ta đã giao cho Ta; ngoài Cha không có ai biết Con; ngoài Con và người nào mà Con muốn tỏ ra cùng, thì cũng không ai biết Cha.**

Giăng 17:1-26: Đức Chúa Jêsus phán như vậy, đoạn, ngược mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, và nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến. Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm. Cha ôi! bây giờ xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thể gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha. Con đã tỏ Danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho Con, và họ đã giữ Lời Cha. Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. Vì Con đã truyền cho họ những Lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến. Con vì họ mà cầu nguyện; chẳng phải vì thế gian mà cầu nguyện, nhưng vì kẻ Cha đã giao cho Con, bởi chưng họ thuộc về Cha. Phàm mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, mọi điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con, và Con nhân họ được tôn vinh. Con không ở thế gian nữa, nhưng họ còn ở thế gian, và Con về cùng Cha. Lạy Cha thánh, xin gìn giữ họ trong Danh Cha, là Danh Cha đã ban cho Con, để họ cũng hiệp làm một như Chúng Ta vậy. Đang khi Con còn ở với họ, Con gìn giữ họ, trừ đứa con của sự hư mất ra, thì trong đám họ không một người nào bị thất lạc, hầu cho Lời Kinh Thánh được ứng nghiệm. Nhưng bây giờ Con về cùng Cha, và đang khi còn ở thế gian, Con nói những điều đó, hầu cho trong lòng họ được đầy dẫy sự vui mừng của Con. Con đã truyền Lời Cha cho họ, và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy. Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh; Lời Cha tức là lễ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy. Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong Chúng Ta, đặng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như Chúng Ta vẫn là một: Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương họ cũng như Cha đã yêu thương Con. Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế. Hỡi Cha công bình, thế gian chẳng từng nhận biết Cha; song Con đã nhận biết Cha, và những kẻ này nhận rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã tỏ Danh Cha ra cho họ, Con lại sẽ tỏ ra nữa, để cho tình yêu thương của Cha dùng yêu thương Con ở trong họ, và chính mình Con cũng ở trong họ nữa.

Lời Đức Chúa Jêsus Christ cầu nguyện với Đức Chúa Cha đã tỏ cho chúng ta biết mối quan hệ giữa Đức Chúa Jêsus Christ với Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là một, vì chữ Con một của Đức Chúa Trời được dùng để tỏ cho loài người biết, mà dân Hê-bơ-rơ là dân được tạo nên bởi Lời ra từ miệng Đức Chúa Trời, nên chữ **Con** trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ là nói về con trưởng nam và là con một, nghĩa là **con kế tự**, mà ý nghĩa của chữ **kế tự - inheritor**^{H3423} - **יָרַשׁ - yarash**, số 3423 trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *người được quyền nắm giữ mọi sự cha giao phó cho, người được quyền sở hữu mọi sự thuộc về cha, từ trí tuệ, sản nghiệp, sự khôn ngoan, sự thông sáng, sự mưu luận, sự vinh hiển, sự sống đời đời;*

Lời Đức Chúa Trời khi đã được phán ra khỏi miệng Ngài, sẽ đại diện Đức Chúa Trời trước loài người và các thiên sứ của Đức Chúa Trời và Lời của Đức Chúa Trời sẽ làm trọn mọi điều mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán (đã sai khiến), mà mục đích Đức Chúa Trời phán Lời của Ngài với loài người, ấy là để cứu chuộc, nghĩa là để *phục hồi thân phận thật của loài người, là con trai của Đức Chúa Trời.*

Ê-sai 55:8-13: Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người

chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Và, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, dạng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì Lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống ruộng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai góc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.

Trong cuộc sống của loài người xác thịt, người ta không thể sử dụng bất kỳ loại lương thực nào, hay là lời nói của mình mà khiến cho con cái mình trở nên giống như ảnh tượng hay là giống hệt như hình dáng của mình, nhưng chính bông trái của những công việc loài người làm ra trong cuộc đời mình, sẽ khiến cho con cháu hậu tự trải bốn đời của người ấy kể tự những sự thuộc về cha mẹ mình, theo như luật pháp của Đức Chúa Trời đã chép trong điều răn thứ ai (trong mười điều răn của Đức Chúa Trời).

Xuất Ê-díp-tô Ký 20:4-6: Người chớ làm tượng chạm cho mình, cũng chớ làm tượng nào giống những vật trên trời cao kia, hoặc nơi đất thấp này, hoặc trong nước dưới đất. Người chớ quỳ lạy trước các hình tượng đó, và cũng đừng hầu việc chúng nó; vì Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tức là Đức Chúa Trời kỳ tà, hễ ai ghét Ta, Ta sẽ nhân tội tổ phụ phạt lại con cháu đến ba bốn đời, và sẽ làm ơn đến ngàn đời cho những kẻ yêu mến Ta và giữ các điều răn Ta.

Đức Chúa Jêsus Christ đã tỏ cho chúng ta biết quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến linh hồn của những người nào yêu mến Lời Đức Chúa Trời, vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời, được sự sống lại và được sự sống đời đời, được hiệp làm một với Đức Chúa Trời, nghĩa là được trở nên giống như Đức Chúa Trời.

Giăng 17:1-3: Đức Chúa Jêsus phán như vậy, đoạn, ngước mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, và nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. Và, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến.

Khi người tin Chúa tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời trong sự hiểu biết và sự kính sợ Đức Chúa Trời, thì người đó sẽ làm theo Lời Đức Chúa Trời, để nhờ quyền phép của sự sáng thật trong Lời của Đức Chúa Trời mà khiến cho linh hồn mình được phục hồi sự sống. Đức Thánh-Linh biết điều đó và Ngài sẽ khiến cho ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn người ấy được thấp sáng, đồng nghĩa với việc linh hồn người ấy được sự sống lại và sẽ được trở nên như Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép:

Ê-phê-sô 4:17-24: Vậy, này là điều tôi nói và điều tôi nhân Danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô uế. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe Lời Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lột người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dỏ dành, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật.

Chính Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ khiến cho linh hồn của người tin Chúa nào yêu mến Lời Đức Chúa Trời, vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời mà được quyền phép của Lời Đức Chúa Trời cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, tức là Lẽ thật mặc lại linh hồn người ấy được trở nên người mới, mà sự mặc lại có nghĩa là trang bị lại những sự mà linh hồn người ấy đã bị mất bởi tội lỗi của A-đam, khiến linh hồn người ấy được trở nên giống như Đức Chúa Trời.

Chúng ta vừa đề cập đến con người bề trong, đã được Đức Chúa Trời tạo nên bằng hơi thở của Ngài, nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được phục hồi thân phận và được trở nên như Đức Chúa Trời.

Bây giờ chúng ta trở lại với Lời Chúa chép trong sách Sáng thế ký về việc Đức Chúa Trời đã lấy bụi trên mặt đất để nắn nên hình người, là điều chúng ta phải biết để áp dụng Lẽ thật trong Lời của Đức Chúa Trời mà phục hồi thân phận thật của thân hình này theo ý muốn của Đức Chúa Trời.

Sáng thế ký 2:7: Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh.

Chữ **nắn nên** - **formed**^{H3335} chép trong câu 7 trên, đó là chữ **יצר** - **yatsar**, số 3335 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *hình thức, thể thức tạo thành khuôn mẫu, tạo thành khuôn, tạo dựng nên, tổ chức, thiết lập, thành lập, bố cục, sắp xếp theo khuôn mẫu đã được định trước, dàn dựng thành hình dáng, khung hình, tầm vóc;*

Chữ **hình người** - **man**^{H120} chép trong câu 7 trên, đó là chữ **אדם** - **adam**, số 120 ra từ chữ **א** - ‘adam, số 119 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *người nam, loài người, đở ửng, hồng hào, khỏe mạnh; để bày tỏ huyết trên mặt, để trở nên đỏ, để nhuộm đỏ, để làm cho đỏ,*

Theo Lẽ thật, thì hơi thở của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là bóng về tiếng của Đức Giê-Hô-Va phán ra để tạo nên muôn vật, ban sự sống cho muôn vật. Tiếng của Đức Giê-Hô-Va được tỏ ra cho các tội tớ của Ngài, như Ngài đã nói chuyện với Môi-se nhưng dân Y-sơ-ra-ên không thể nghe được, cũng vậy, tiếng của Đức Thánh-Linh, còn được gọi là Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ phán với các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ và qua các tội tớ của Đức Chúa Jêsus Christ mà các Lời của Ngài, được gọi là các Lẽ thật được rao giảng ra và những người tin Chúa sẽ được nghe qua tai của thân thể xác thịt mình mà nhận được hơi sống cho linh hồn mình, nếu linh hồn những người đó lấy đức tin mà tiếp nhận, vâng giữ và làm theo Lời Ngài.

Thi-Thiên 29:1-10: Hỡi các con của Đức Chúa Trời, hãy tôn Đức Giê-hô-va vinh hiển và quyền năng. Hãy tôn Đức Giê-hô-va vinh hiển xứng đáng cho Danh Ngài; Hãy mặc trang sức thánh mà thờ lạy Đức Giê-hô-va. Tiếng Đức Giê-hô-va dội trên các nước; Giê-hô-va Đức Chúa Trời vinh hiển sấm sét trên các nước sâu. Tiếng Đức Giê-hô-va rất mạnh; Tiếng Đức Giê-hô-va có sự oai nghiêm. Tiếng Đức Giê-hô-va bẻ gãy cây hương nam: Phải Đức Giê-hô-va bẻ gãy cây hương nam Li-ban, Ngài khiến nó nhảy như bò con, Li-ban và Si-ri-ôn nhảy như bò tốt tở. Tiếng Đức Giê-hô-va khiến những lần lửa văng ra. Tiếng Đức Giê-hô-va làm cho đồng vắng rung động; Đức Giê-hô-va khiến đồng vắng Ca-đe rung động. Tiếng Đức Giê-hô-va khiến con nai cái sanh đẻ, và làm cho trụ các rừng; Trong đền Ngài thay thủy đều hô rằng: Vinh hiển thay! Đức Giê-hô-va ngự trên nước lụt; Phải, Đức Giê-hô-va ngự ngôi Vua đến đời đời.

Hê-bơ-rơ 4:1-16: Vậy, đang khi còn có Lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kẻo trong chúng ta có ai bị trừ ra chẳng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những Lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Đây là Lời thề Ta đã lập trong cơn thạnh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta! Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế. Vì luận về ngày thứ bảy, có chép rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các công việc Ngài. Lại một chỗ khác có chép rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta. Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và vì những kẻ nghe tin lành ấy trước nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, nên về sau lâu lắm, trong một thơ của Đa-vít, Chúa lại định một ngày nữa gọi là “Ngày nay,” như trên kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng. Và, nếu Giô-suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn nói về một ngày khác nữa. Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời. Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy. Vậy, chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. Vì Lời của Đức Chúa Trời là Lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đối chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chẳng có vật nào được giấu kín trước mặt Chúa, nhưng thảy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thưa lại, ấy vậy, vì chúng ta có thầy tế lễ thượng phẩm lớn đã trải qua các tầng trời, tức là Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền giữ đạo chúng ta đã nhận tin. Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngôi ƠN PHƯỚC, hầu cho được thương xót và tìm được ƠN ĐỂ GIÚP CHÚNG TA TRONG THÌ GIỜ CÓ CẦN DÙNG.

Để linh hồn của người tin Chúa được phục hồi sự sống mình, nghĩa là được tái sinh, hay còn được gọi là được sanh lại, hoặc lại sanh, thì người tin Chúa phải tìm kiếm Lẽ thật cùng quyền phép của Đức Thánh-Linh,

vì Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rõ về điều kiện này rằng: **“Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.”** (Giăng 3:3-8).

Mặc dù Lời Chúa đã chép rất rõ về điều kiện để linh hồn người tin Chúa được tái sinh, thế nhưng rất nhiều người mang danh là người tin Chúa, đã không cẩn thận tiếp nhận những Lời đã chép này, nhưng lại nghe theo lời truyền khẩu của loài người xác thịt, vì họ thần tượng con người với tấm giấy chứng nhận do loài người xác thịt cấp cho mà xưng là mục sư, hoặc chức danh mà Kinh-Thánh không có chép và họ tin theo các lời của những người đó, mà không kiểm chứng theo Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Thần Linh. Ngài là Đấng Thánh, nên Thần của Ngài được loài người xưng theo cách của người ta hiểu, hoặc là Đức Thánh Thần, hoặc là Đức Thánh-Linh hoặc Thánh-Linh của Đấng Christ như Kinh-Thánh đã chép, còn trong Giao-ước cũ, dân Y-sơ-ra-ên xưng Ngài là Thần của Đức Giê-Hô-Va, hoặc Thần của Đức Chúa Trời. Chính Đức Thánh-Linh luôn làm việc với các tôi tớ Ngài, như Ngài đã làm với Môi-se, với Giô-suê, với các đấng tiên tri và đến kỳ sau rốt này, Ngài đã làm qua Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ và khi Đức Chúa Jêsus Christ đã trở về thiên đàng với chức vụ Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời chí cao, thì Thánh-Linh của Ngài được gọi là Thần Lẽ thật, tức là Đức Thánh-Linh đã đến thế gian này để lập Hội-Thánh của Ngài và Đức Thánh-Linh tiếp tục làm công việc của Ngài như từ lúc ban đầu Ngài đã làm với Môi-se và với Giô-suê vậy. Đức Thánh-Linh cùng làm việc với các tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, tức là với những người được chọn từ trước khi sáng thế, chứ Đức Thánh-Linh không làm việc với những người do loài người đào tạo và phong chức này, chức nọ. Quyền phép của Đức Chúa Trời không hành động trên những người có tấm giấy chứng nhận là mục sư hay là trên những người được người ta bầu chọn vào chức vụ này nọ trong các hệ phái mà người ta tự lập nên. Đức Thánh-Linh chỉ ấn chứng quyền phép của Ngài trên những người được Ngài chọn từ trước khi sáng thế, để khi kỳ định đã đến trên những người đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn đó, mà Đức Thánh-Linh gọi những người đó vào chức vụ mà Ngài định cho, như Lời Chúa đã chép: **“Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.”** (Rô-ma 8:28-30).

Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh được gọi là **Luật pháp của loài người** (Giăng 8:17, 10:34).

Luật pháp này được gọi là **con đường** mà linh hồn mỗi người phải bắt thân thể xác thịt mình noi theo, làm theo để được sạch mọi tội lỗi mình, vì Luật pháp cho người ta biết tội lỗi và khi người ta biết mình đã vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời mà ăn năn, xưng các tội lỗi mình ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Cô-lô-se 1:12-15: Hãy tạ ơn Đức Chúa Cha, Ngài đã khiến anh em có thể dự phần cơ nghiệp của các thánh trong sự sáng láng: Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dờ qua nước của Con rất yêu dấu Ngài, trong Con đó chúng ta có sự cứu chuộc, là sự tha tội. Ấy chính Ngài là hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được, là Đấng sanh ra đầu hết thảy mọi vật dựng nên.

Còn **Lẽ thật** là tiếng phán của Đức Thánh-Linh, là Thánh-Linh của Đấng Christ tỏ cho linh hồn của những người đã làm sạch tội lỗi mình qua sự vâng giữ và làm theo Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người (qua Môi-se) cùng qua quyền phép của Danh Đức Chúa Jêsus Christ.

Lẽ thật còn được gọi là những sự mẫu nhiệm, là những sự sâu nhiệm, là ý nghĩa của Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, dành cho linh hồn của người tin Chúa. Lẽ thật còn được gọi là **Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời** là Lời không được chép thành văn tự, nhưng hằng còn đến muôn đời, là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu chuộc linh hồn và duy trì sự sống đời đời cho loài người, cũng như cho các thiên sứ của Đức Chúa Trời ở trên trời. Lẽ thật còn được gọi là Nước Đức Chúa Trời, hoặc Nước Thiên đàng. Chữ **Nước - the kingdom**^{G932} này không nói về một quốc gia hay là một chính phủ, nhưng nói về **nền tảng của quyền phép,**

sự cai trị, quyền phép tối cao, chủ quyền của nhà vua, ngôi vị của nhà vua, là Lời Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ra khỏi miệng Ngài, nhưng được giấu trong các Lời văn tự chép trong Kinh-Thánh, hay có thể nói Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự đó làm chứng về Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus Christ đã đến thế gian này trong thân thể xác thịt để làm chứng cho Lẽ thật và để giải bày Đức Chúa Cha, Đấng Thần Linh chí cao, mà mắt của chúng ta không thể thấy được.

Loài người có câu: *con không khóc, mẹ nào cho bú*, đó là khi đứa trẻ đói và khát sữa, thì nó sẽ khóc để báo cho mẹ của nó biết thế nào, thì mọi người tin Chúa cũng phải trở nên giống như con trẻ, là phải tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự Công bình của Đức Chúa Trời, vì nhờ những sự đó mà linh hồn của người tin Chúa được phục hồi sự sống mình, là được phục hồi quyền làm con Đức Chúa Trời. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ ban những sự đó cho những người nào tìm kiếm, chứ Nước Đức Chúa Trời và sự Công bình của Đức Chúa Trời không tự động đến với người ta.

Ma-thi-ơ 6:22-34: Con mắt là đèn của thân thể. Nếu mắt người sáng sủa thì cả thân thể người sẽ được sáng láng; nhưng nếu mắt người xấu, thì cả thân thể sẽ tối tăm. Vậy, nếu sự sáng láng trong người chỉ là tối tăm, thì sự tối tăm này sẽ lớn biết là dường bao! Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét người này mà yêu người kia, hoặc trọng người này mà khinh người kia. Các người không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa. Vậy nên Ta phán cùng các người rằng: đừng vì sự sống mình mà lo đồ ăn uống; cũng đừng vì thân thể mình mà lo đồ mặc. Sự sống há chẳng quý trọng hơn đồ ăn sao, thân thể há chẳng quý trọng hơn quần áo sao? Hãy xem loài chim trời: chẳng có gieo, gặt cũng chẳng có thu trữ vào kho tàng, mà Cha các người trên trời nuôi nó. Các người há chẳng phải là quý trọng hơn loài chim sao? Và lại, có ai trong vòng các người lo lắng mà làm cho đời mình được dài thêm một khắc không? Còn về phần quần áo, các người lại lo lắng mà làm chi? Hãy ngắm xem những hoa huệ ngoài đồng mọc lên thế nào: chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chỉ; nhưng Ta phán cùng các người, dầu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo tốt như một hoa nào trong giống đó. Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, huống chi là các người! Ấy vậy, các người chớ lo lắng mà nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? uống gì? mặc gì? Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường tìm, và Cha các người ở trên trời vốn biết các người cần dùng những điều đó rồi. Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. Vậy, chớ lo lắng chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.

Bản King James version chép câu 22 và 23 trên như sau: ²²The light^{G5460} of the body^{G4983} is the eye^{G3788}: if^{G1437} therefore^{G3767} thine^{G4675} eye^{G3788} be single^{G573}, thy whole^{G3650} body^{G4983} shall be full^{G5460} of light^{G3088}. ²³But if^{G1487} thine^{G4675} eye^{G3788} be evil^{G4190}, thy whole^{G3650} body^{G4983} shall be full^{G5460} of darkness^{G4652}. If^{G1487} therefore^{G3767} the light^{G5457} that is in thee be darkness^{G4655}, how^{G4214} great^{G4214} is that darkness^{G4655}!

Chữ đèn - The light^{G5460} chép trong câu 22 trên, đó là chữ φωτεινός - photeinos, số 5460 ra từ chữ φῶς - phos, số 5457 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *sự chói sáng, sự vinh hiển, sự trong sáng, sự rõ ràng, sự soi sáng, sự chiếu sáng, sự đầy ánh sáng; sự bày tỏ ánh sáng ra, sự tỏa sáng, nguồn ánh sáng;*

Chữ mắt - the eye^{G3788} chép trong câu 22 trên, đó là chữ ὀφθαλμός - ophthalmos, số 3688 ra từ chữ ὀπτάνομαι - optanomai, số 3700 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *con mắt (ngụ ý về sự nhìn, sự tưởng tượng, sự mơ ước, sự thèm muốn, sự ganh tỵ, sự đố kỵ); sự nhìn chăm chăm, sự chủ động hoặc vô tình, sự xem xét, sự tra xét, sự theo dõi, sự để ý đến, sự hướng về, sự điều tra, sự nghiên cứu,*

Chữ sáng sủa - be single^{G573} chép trong câu 22 trên, đó là chữ ἁπλοῦς - haplous, số 573 ra từ chữ A-al'fah' số 1 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *tính đúng đắn, tính chính xác, sự hiệp một với nhau như chỉ có một (ẩn dụ về sự rõ ràng, trong sạch, dễ hiểu), như lúc ban đầu mới được dựng nên không có sự thay đổi;*

Chữ thân thể - the body^{G4983} chép trong câu 22 trên, đó là chữ σῶμα - soma, số 4983 ra từ chữ σῶζω - sozo, số 4982 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *thân thể (trong tình trạng đầu tiên là khoẻ mạnh, tráng kiện, lành mạnh); toàn thân thể, được bảo vệ, được giữ gìn, được bảo quản không bị tàn phá, được trọn vẹn;*

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy với hết thảy mọi người đã đến nghe Ngài giảng và con mắt mà Đức Chúa Jêsus đã phán đây, không nói về con mắt của thân thể xác thịt, mà nói về linh hồn của người ta, vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va, có nhiệm vụ dò thấu những nơi ẩn bí của lòng, của tâm trí. (Châm ngôn 20:27).

Còn chữ **sáng** mà Đức Chúa Jêsus đã phán đây, theo nguyên văn là **vẫn như lúc ban đầu khi loài người mới được dựng nên**, chưa bị cám dỗ và chưa phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, nhưng người dịch đã dịch theo ý nghĩa ẩn dụ của tiếng Hy-lạp ra từ gốc của tiếng Hê-bơ-rơ, nên dịch là **sáng sửa**, nhưng theo nguyên văn, thì có nghĩa là **hiệp một như lúc tình trạng ban đầu mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người, là chỉ có sự sáng của Đức Chúa Trời ở nơi linh hồn người ta mà thôi**.

Chúng ta có thể thấy hình ảnh của một chiếc máy chụp ảnh, máy quay phim, máy ghi hình, là các vật vô trí, vô giác. Tự thiết bị đó không chọn mục tiêu và không tự động lưu trữ hình ảnh, mà chính người sử dụng thiết bị đó chịu trách nhiệm với những hình ảnh mà người ấy đã chọn và ghi lại và như vậy, khi cơ quan pháp luật kiểm tra các hình ảnh mà người ấy đã ghi nhận vào thiết bị của mình, thì sẽ nhận biết mục đích ghi hình của người ấy hoặc trong sáng hoặc không trong sáng.

Đức Chúa Jêsus đã cảnh cáo loài người về mối hiểm họa từ khả năng phân biệt điều thiện và điều ác ở trong loài người, giống như một thứ men, có thể làm chết linh hồn người ta, nếu loài người không nhận biết cấu tạo của sự sống thật của mình, là ra từ hơi thở của Đức Chúa Trời và được tạo nên bằng Lời của Đức Chúa Trời. Để giải cứu, giải phóng và giải thoát linh hồn mình ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, thì linh hồn loài người (vốn một ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va) phải được thấp sáng và sự sáng đó phải được duy trì nơi ngọn đèn đó bằng Lời hằng sống của Đức Chúa Trời, là Lẽ thật và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, vì mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người và đặt loài người sống trên đất này có giới hạn về thời gian, ấy là để tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ và người ta không có sự lựa chọn nào khác ngoài việc vâng phục các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, vì sự vâng phục đó chính là sự nhận biết thân phận thật cùng mục đích sống và tiêu chuẩn về sự sống lại và sự sống đời đời của linh hồn mình. Hoặc linh hồn người ta sẽ bị hư mất đời đời nơi hỏa ngục, bởi vì tự loài người không thể tạo nên mình và không thể bảo vệ được sự sống mình, nhưng là Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo nên loài người và chính Ngài cầm quyền sự sống và sự chết trên hết thảy muôn vật mà Ngài đã tạo dựng nên.

Trong bài giảng đầu tiên mà Đức Chúa Jêsus đã phán dạy trên núi gần thành Ca-bê-na-um trong xứ Ga-li-lê, Ngài đã phán rằng: **“Các người là sự sáng của thế gian; một cái đèn ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.”** (Ma-thi-ơ 5:14-16)

Tự loài người không thể thấp sáng ngọn đèn nơi linh hồn mình, nhưng Đức Thánh-Linh, là Thần của Đức Giê-Hô-Va sẽ thấp ngọn đèn này, khi người ta nhận biết trách nhiệm của sự sống mình mà tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời mà vâng giữ lấy và làm theo trong sự hiểu biết về ý muốn của Đức Chúa Trời, chứ không phải là người ta học thuộc lòng Lời Đức Chúa Trời trong Kinh-Thánh thì linh hồn người ấy được thấp sáng.

Thi-Thiên 18:28: Chúa thấp ngọn đèn tôi: Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, soi sáng nơi sự tối tăm tôi.

Rất nhiều người tin Chúa, thậm chí cả những người mang danh chức là người đứng giảng, đã không nhận biết công việc của Đức Chúa Trời đã làm cho loài người, vì họ nghĩ rằng Đức Chúa Trời sẽ làm hết mọi sự cho người ta, nếu người ta đã tin nhận Chúa và cầu xin Đức Chúa Trời làm điều này, điều kia cho họ!

Chúng ta hãy nhìn chăm vào Đức Chúa Jêsus Christ mà học theo Ngài và làm theo Ngài, vì Đức Chúa Jêsus đã đến thế gian này làm Đấng chăn chiên tốt lành. Ngài dẫn bầy chiên của Ngài vào đồng cỏ xanh tươi, đến mé nước bình tình mà chiên phải noi theo Ngài và mỗi con chiên của Chúa Jêsus phải tự mình gặm cỏ, phải tự mình uống nước tại nơi mà Chúa đã dẫn mình đến. Đồng cỏ xanh, mé nước trong đó không phải chỉ là các lời văn tự, vì các lời văn tự chép trong Kinh-Thánh đó là bóng về con đường, còn cỏ xanh và nước trong là bóng về Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà mọi người tin Chúa phải noi theo Ngài và học theo Ngài và phải gánh lấy cái ách của Ngài, chứ không phải là cầu xin Chúa làm cho mình.

Sự cầu xin Chúa làm cho mình là những sự mà loài người không thể làm được, còn những sự thuộc về bổn phận, thuộc về trách nhiệm thì mỗi người phải tuân theo Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh.

Đức Chúa Jêsus đã cảnh cáo loài người rằng: **nhưng nếu mắt người xấu, thì cả thân thể sẽ tối tăm. Vậy, nếu sự sáng láng trong người chỉ là tối tăm, thì sự tối tăm này sẽ lớn biết là dường bao!** (Ma-thi-ơ 6:23)

Điều này có nghĩa là, linh hồn của người ta đã không được thấp sáng bằng Lời của Đức Chúa Trời, vì con mắt của người ta đã nhìn vào những sự trong thế gian mà yêu thích những sự thuộc về xác thịt và chiều theo ý muốn của xác thịt mình và chính những sự đó, theo thời gian mà làm tắt sự sáng thật nơi linh hồn người ấy, thay vào đó là ý tưởng của xác thịt. Bấy giờ, khi ma quỷ dùng những sự cám dỗ và những sự lừa dối đến với

xác thịt người ta, thì linh hồn của người ấy đã bị làm cho mù, nên không thể biết được mưu chước của ma quỷ, bấy giờ, thân thể xác thịt của người ấy sẽ hành động theo những sự cám dỗ, theo những sự lừa dối mà phạm tội. Khi tội lỗi đã phạm bởi hành động của thân thể xác thịt, thì thân thể đó vốn là cái nhà tạm của linh hồn, sẽ bị ma quỷ cầm buộc trong tội lỗi và chính ma quỷ sẽ áp đặt sự rửa sả của luật pháp trên thân thể đó bằng những thứ bệnh tật, tai hoạ và môi miệng của người ấy sẽ nói phạm đến Đức Chúa Trời và bị huỷ diệt.

Đức Chúa Jêsus đã cảnh cáo: **Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét người này mà yêu người kia, hoặc trọng người này mà khinh người kia. Các người không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa.** (Ma-thi-ơ 6:24).

Phần nhiều người tin Chúa đã không nhận được sự dạy dỗ đúng và đầy đủ về thân phận cùng trách nhiệm của người tin Chúa ở trước mặt Đức Chúa Trời, theo như Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh, mà phần nhiều vẫn sống như kẻ thù nghịch của thập tự giá vậy, khi người ta cho rằng, mình có quyền làm bất cứ điều gì mình muốn trên đất này, miễn là công việc đó có liên quan đến việc tôn vinh Danh Chúa Jêsus. Đó là người tin Chúa sống theo cách họ nghĩ, chứ không sống theo Lời Chúa đã chép về bổn phận, về vị thế, về địa vị của mỗi người ở trong gia đình mình, ở trong Hội-Thánh, trong công việc làm, hay là trong xã hội, phải đúng như Lời Chúa đã định cho mình, hoặc người nam, hoặc người nữ, hoặc người anh, hoặc người chị, hoặc người cha, hoặc người mẹ, hoặc là kẻ tội tở hoặc là người làm chủ...đều có luật định và Đức Chúa Trời muốn mọi người phải tôn trọng sự chỉ định của Ngài.

Gióp 34:21-22: **Vì mắt Đức Chúa Trời xem xét đường lối loài người, Ngài nom các bước họ. Chẳng có tối tăm mù mịt nào cho kẻ làm ác ẩn núp mình được.**

Rất nhiều người mang danh là người tin Chúa đã tự chọn cho mình điều mình cho là phải, là đúng mà không kiểm chứng với Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, nên người ta đã tự ý thêm vào Lời của Đức Chúa Trời những danh từ, tự đặt ra những quy định, những quy chế và tổ chức trong các tổ chức được gọi là Hội-Thánh. Nghĩa là người ta tin cậy, tín nhiệm những người mang chức vụ lãnh đạo, hoặc theo tổ chức hệ phái do họ lập nên, mà bỏ qua Lời Đức Chúa Trời đã chép có liên quan đến những sự như vậy. Người ta đã coi những lời của những người lãnh đạo mình đó là có giá trị hơn là Lời của Đức Chúa Trời, khi những người đó nói, đã công bố những điều mà Lời Đức Chúa Trời không chép hoặc không cho phép, mà họ vẫn tin các lời đó là đúng và tuân theo lời của những người đó và làm theo. Người ta tự cho mình quyền nhẩy vào chức vụ thầy tế lễ, mà ngày nay chúng ta gọi là chức vụ mục sư, là người giảng Tin-Lành và người ta cho rằng, hành động đó là hầu việc Chúa, trong khi Kinh-Thánh đã chép rõ mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán về chức vụ này phải do chính Ngài phong tặng, nghĩa là do Ngài thiết lập, do Ngài chọn và chỉ định từ trước khi sáng thế, mà chính Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời, cũng không tự lập mình vào chức vụ này, mà chính Ngài đã vâng phục hoàn toàn vào sự chỉ định của Đức Chúa Cha, như Lời Chúa đã chép.

Chúng ta hãy xem Lời Chúa chép gì về các chức vụ mà Đức Giê-Hô-Va đã sửa soạn từ trước khi sáng thế dành cho những người mà Ngài đã định.

Ma-thi-ơ 20:20-23: **Bấy giờ, có mẹ của các con trai Xê-bê-đê cùng các con mình đến gần Đức Chúa Jêsus, lạy Ngài đặng hỏi một chuyện. Ngài phán rằng: Người muốn chi? Thưa rằng: Xin cho hai con trai tôi đây ngồi một đũa bên hữu Ngài, một đũa bên tả, ở trong nước Ngài. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các người không hiểu điều của mình xin. Các người uống được chén mà Ta hầu uống không? Hai người thưa rằng: Chúng tôi uống được. Ngài phán rằng: Thật các người sẽ uống chén Ta nhưng mà ngồi bên hữu hay bên tả Ta, thì chẳng phải tự Ta cho được; ấy là cho những người nào mà Cha Ta đã sửa soạn cho.**

Rô-ma 8:28-30: **Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.**

Ê-phê-sô 1:3-14: **Ngợi khen Đức Chúa Trời, Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã xuống phước cho chúng ta trong Đấng Christ đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời, trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, đặng làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài, để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài đã ban cho**

chúng ta cách nhưng không trong Con yêu dấu của Ngài! Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo ý của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trông cậy trong Đấng Christ trước nhất mà được ngợi khen. Ấy lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe Lời của lẽ thật, là đạo Tin Lành về sự cứu chuộc anh em, ấy là trong Ngài mà anh em đã tin và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh là Đấng Chúa đã hứa, Đấng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được để khen ngợi sự vinh hiển Ngài.

Hê-bơ-rơ 5:1-14: Phàm thầy tế lễ thượng phẩm, từ trong loài người chọn ra, thì vì loài người lập nên hầu việc Đức Chúa Trời, để dâng lễ vật và hy sinh vì tội lỗi. Người đã bị vấy trong sự yếu đuối, nên có thể thương xót những kẻ ngu dốt sai lầm. Ấy bởi sự yếu đuối đó mà người buộc phải vì tội lỗi mình dâng của tế lễ, cũng như vì tội lỗi của dân chúng. Vả lại không ai chiếm lấy chức trọng đó cho mình; phải được Đức Chúa Trời kêu gọi như A-rôn ngày xưa. Cũng một thể ấy, Đấng Christ không tự tôn mình làm thầy tế lễ thượng phẩm; như tại Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Người là Con ta, Ta đã sanh người ngày nay. Lại nơi khác có phán cùng Ngài rằng: Người làm thầy tế lễ đời đời Theo ban Mên-chi-xê-đéc. Khi Đấng Christ còn trong xác thịt, thì đã kêu lớn tiếng khóc lóc mà dâng những lời cầu nguyện nài xin cho Đấng có quyền cứu mình khỏi chết, và vì lòng nhân đức Ngài, nên được nhậm lời. Dầu Ngài là Con, cũng đã học tập vâng Lời bởi những sự khốn khổ mình đã chịu, và sau khi đã được làm nên trọn vẹn rồi, thì trở nên cội rễ của sự cứu chuộc đời đời cho kẻ vâng Lời Ngài, lại có Đức Chúa Trời xưng Ngài là thầy tế lễ thượng phẩm theo ban Mên-chi-xê-đéc. Về sự đó, chúng ta có nhiều điều nên nói, và khó cất nghĩa, vì anh em đã trở nên chậm hiểu. Đấng lẽ anh em đã làm thầy từ lâu rồi, nay còn cần người ta lấy những điều sơ học của Lời Đức Chúa Trời mà dạy anh em; anh em cần ăn sữa thay vì đồ ăn đặc. Vả, kẻ nào chỉ ăn sữa thôi, thì không hiểu đạo công bình; vì còn là thơ ấu. Nhưng đồ ăn đặc là để cho kẻ thành nhân, cho kẻ hay dụng tâm tư luyện tập mà phân biệt điều lành và dữ.

Mặc dù Lời Chúa đã chép rất rõ và nhiều lần về sự cai trị của Đức Chúa Trời, mà chính Thần của Đức Giê-hô-va sẽ hành động trong những người được Ngài chọn và trong Giao-ước mới của Đức Chúa Jê-sus Christ cũng vậy, chính Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật, là Đấng đã lập Hội-Thánh của Ngài và chính Ngài cùng làm việc với những người mà Ngài chọn, đã định cho các chức vụ khác nhau để gây dựng Hội-Thánh của Ngài và chính Đức Thánh-Linh cùng làm việc với tôi tớ của Ngài, vì ngoài Ngài ra, chúng ta không thể làm gì được.

Giăng 16:12-15: Ta còn có nhiều chuyện nói với các ngươi nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao quá sức các ngươi. Lúc nào Thần lẽ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các ngươi vào mọi lẽ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các ngươi những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng Danh Ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các ngươi. Mọi sự Cha có, đều là của Ta; nên Ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các ngươi vậy.

Các chữ Ta mà Đức Chúa Jê-sus đã phán với các môn đồ của Ngài, là nói về chính Ngài, là Lời Đức Chúa Trời, mà trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống là sự sáng của loài người, và như vậy, ngoài Đức Thánh-Linh là Thần Lẽ thật ra, thì không có một người nào, hay là một tổ chức nào có thể biết được những sự sâu nhiệm được giấu bên trong Lời văn tự đã chép trong Kinh-Thánh.

Chúa Jê-sus đã cảnh cáo người ta về sự tham muốn danh vọng hư không, sự tham muốn tiền bạc và của cải của đời này đã và đang làm mù lòng người ta, khi linh hồn những người đó không chịu phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì lòng của họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách Đức Chúa Trời, dù miệng họ nói tôn vinh Danh Chúa, nhưng hành động của họ thì nghịch lại Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jê-sus đã cảnh cáo: “**Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét người này mà yêu người kia, hoặc trọng người này mà khinh người kia. Các ngươi không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa. (Ma-thi-ơ 6:24).**”

Bản Kinh James version chép câu trên như sau: ²⁴No^{G3762} man^{G3762} can^{G1410} serve^{G1398} two^{G1417} masters^{G2962}: for either^{G2228} he will hate^{G3404} the one^{G1520}, and love^{G25} the other^{G2087}; or^{G2228} else he will hold^{G472} to the one^{G1520}, and despise^{G2706} the other^{G2087}. Ye cannot^{G3756-G1410} serve^{G1398} God^{G2316} and mammon^{G3126}.

Chữ **Ma-môn - mammon**^{G3126} chép trong câu 24 trên, đó là chữ **μαμμων** - **mammonas**, số 3126 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: **sự tự tin, sự tin cậy hay tín nhiệm người nào đó, sự quả quyết về chính mình (ấn dụ về sự tham muốn giàu có, về của cải vật chất, sự tôn sùng về tiền bạc), tính tham lợi;**

Chúa Jêsus đã phán: **“Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha.”** (Giăng 14:6). Danh Đức Chúa Jêsus được xưng là Lời Đức Chúa Trời.

Lời Đức Chúa Trời đã phán ra khỏi miệng Ngài để ban cho loài người, để dắt đưa loài người ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài, nghĩa là Lời của Đức Chúa Trời, khi được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, thì Lời đó cho người ta biết tội lỗi cùng cho người ta biết hậu quả của tội lỗi là sự chết, nhưng nếu loài người tin vào Danh của Đức Giê-Hô-Va mà vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh của Ngài, thì tội lỗi của người đó sẽ được bôi xoá, khi người ta vâng giữ và làm theo Lời Đức Chúa Trời, mà ăn năn, xưng ra các tội lỗi mình và lia bỏ tội lỗi. Bấy giờ Thần của Đức Giê-Hô-Va sẽ mở con mắt của linh hồn người ấy cho được thấy những sự mầu nhiệm ở bên trong các Lời văn tự, được gọi là Luật pháp đó, mà những sự sâu nhiệm đó được gọi là những sự lạ lùng trong Luật pháp của Đức Chúa Trời. Những sự lạ lùng đó chính là sự sáng thật, thuộc về sự sống đời đời cho linh hồn loài người.

Thi-Thiên 119:18-19: Xin Chúa mở mắt tôi, để tôi thấy sự lạ lùng trong luật pháp của Chúa. Tôi là người khách lạ trên đất, xin chớ giấu tôi các điều răn Chúa.

Thầy tế lễ E-xơ-ra (người viết Thi-Thiên 119) là người được Lời Chúa chép là **văn sỹ tạo Luật pháp của Môi-se**, nhưng **tại sao ông lại cầu xin Đức Chúa Trời đừng giấu ông các điều răn của Ngài?**

Thực tế trong loài người, từ dân Y-sơ-ra-ên cho đến muôn dân trên đất này, là nói về những người tin Chúa, đều biết và thuộc mười răn mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua Môi-se và chắc chắn thầy tế lễ E-xơ-ra đã thấy và thuộc mười điều răn đó, dầu vậy, thầy tế lễ E-xơ-ra nhận biết rằng, có những sự sâu nhiệm, là chân giá trị mang ý nghĩa của sự sống đời đời được giấu trong từng điều răn đó, mà thầy tế lễ E-xơ-ra không thể hiểu được, nhưng ông cảm biết được điều đó. Vì hết thảy Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh sẽ được giải nghĩa thành Lẽ thật, nghĩa là từ Luật pháp văn tự thành Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, qua quyền phép của Đức Thánh-Linh, được thi hành trong **“kỳ hoán cải”**.

Bây giờ chúng ta hãy trở lại với Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy mọi người nào sẽ tin đến Danh Ngài, phải tìm kiếm, dù rằng mọi người tin Chúa đều nhìn thấy Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh, nhưng người ta không thấy được và không nhận biết chân giá trị của Lời Chúa.

Ma-thi-ơ 6:30-34: Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, huống chi là các người! Ấy vậy, các người chớ lo lắng mà nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? uống gì? mặc gì? Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường tìm, và Cha các người ở trên trời vốn biết các người cần dùng những điều đó rồi. Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. Vậy, chớ lo lắng chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy.

Trong câu 30 trên, Đức Chúa Jêsus đã quả trách những người đã đến nghe Ngài giảng đó là không có đức tin như đáng phải có, vì khi Đức Chúa Trời phán Lời của Ngài hướng về loài người, ấy là để mặc lại cho loài người sự vinh hiển của Ngài, nghĩa là để dạy dỗ loài người biết thân phận thật của mình, là con trai của Đức Chúa Trời chí cao, nếu người ta tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời cách có trách nhiệm và nhận biết ý tưởng tốt lành của Đức Chúa Trời.

Khi xưa, cả A-đam và Ê-va đã vì phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà biết mình bị lỗi, thì sau khi đã quả trách và phán xét loài người, Đức Giê-Hô-Va đã giết một con thú để lấy da nó mà làm áo choàng để mặc lại cho họ để che đậy sự lỗi, điều đó là bóng về sự Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời vì sự yêu thương thế gian mà Ngài đã phó Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, chịu chết trên thập tự giá để làm giá cứu chuộc loài người và chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lấy Lời hằng sống và bền vững của Ngài để mặc lại cho dòng dõi ra từ A-đam đó khỏi bị lỗi cho linh hồn mình.

Đức Chúa Jêsus đã dùng loài hoa để làm ví dụ dạy dỗ những người tin Chúa rằng, chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mặc cho các loài hoa sự vinh hiển đó, là **loài cỏ ngoài đồng, là giống nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, huống chi là các người!**

Rất nhiều người tin Chúa đã không thật sự nhận biết thân phận thật của mình là cao quý như thế nào ở

trước mặt Đức Chúa Trời, vì con mắt của họ chỉ tìm kiếm những sự thuộc về xác thịt, như danh vọng, quyền lực, sự giàu có về tiền bạc, về của cải vật chất, mà không tìm kiếm những sự mà linh hồn đã bị lột trần bởi tội lỗi của A-đam, thật như Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã quở trách **thiên sứ** (còn có nghĩa là: *sứ giả, người đưa tin, người giảng Tin-Lành, mục sư của các Hội-Thánh nữa*) của Hội-Thánh Lao-đi-xê rằng: “Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Lao-đi-xê rằng: Đây là Lời phán của Đấng A-men, Đấng làm chứng thành tín chân thật, Đấng làm đầu cội rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời: Ta biết công việc của người; người không lạnh cũng không nóng. Ước gì người lạnh hoặc nóng thì hay! Vậy, vì người hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sẽ nhả người ra khỏi miệng Ta. Vả, người nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lỏa lồ. Ta khuyên người hãy mua vàng thử lửa của Ta, hầu cho người trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho người được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng người khỏi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt để thoa mắt người, hầu cho người thấy được. Phàm những kẻ Ta yêu thì Ta quở trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. Đây, Ta đứng ngoài cửa mà gõ; nếu ai nghe tiếng Ta mà mở cửa cho, thì Ta sẽ vào cùng người ấy, ăn bữa tối với người, và người với Ta. Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngôi Ta, như chính Ta đã thắng và ngồi với Cha Ta trên ngôi Ngài. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!” (Khải huyền 3:14-22)

Làm thế nào để người tin Chúa mua những áo trắng, hầu cho được mặc vào, để điều xấu hổ về sự trần truồng của linh hồn mình khỏi lộ ra và làm thế nào để mua được thuốc xức mắt, để thoa con mắt của linh hồn mình cho được thấy những sự phải được thấy, hầu cho linh hồn được tái sinh và được thấy Nước Đức Chúa Trời và nhận được sự công bình của Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán?

Ma-thi-ơ 6:33: Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa.

Bản King James version chép: ³³But seek ^{G2212} ye first ^{G4412} the kingdom ^{G932} of God ^{G2316}, and his righteousness ^{G1343}; and all ^{G3956} these ^{G5023} things shall be added ^{G4369} unto you.

Chữ **trước hết** - first ^{G4412} chép trong câu 33 trên, đó là chữ ΠΡΩΤΟΝ - proton, số 4412 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *trước nhất hoặc việc đầu tiên cả về thời gian, cả về nơi chốn, cả về các trình tự, thứ tự về công việc hay chức vụ hoặc thứ bậc mà người ta phải đối diện với, hoặc trước khi định làm hay thực hành hoặc khởi động làm một điều gì, hay là công việc gì, hoặc trong mọi sự mà người ta phải đối diện và giải quyết;*

Chữ **tìm kiếm** - seek ^{G2212} chép trong câu 33 trên, đó là chữ ζητέω - zeteo, số 2212 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *tìm kiếm, yêu cầu, thỉnh cầu, ao ước, điều tra, câu hỏi thông qua sự thờ phượng Đức Chúa Trời;*

Chữ **nước** - the kingdom ^{G932} chép trong câu 33 trên, đó là chữ βασιλεία - basileia, số 932 ra từ chữ βασιλεύς - basileus, số 935 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *địa vị nhà vua, quyền hành của vua, hoàng gia của vua, nguyên tắc, quy luật, quyền lực, luật lệ của sự cai trị, nền tảng của quyền phép, lĩnh vực thuộc về quyền cai trị của vua, chủ quyền tối cao của vua;*

Chữ **sự công bình** - righteousness ^{G1343} chép trong câu 33 trên, đó là chữ δικαιοσύνη - dikaiosune, số 1343 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *tính công bằng hợp tình hợp lý về bản tánh và hành động, liên quan đến sự thánh khiết và sự vô tội; sự đúng đắn, sự ngay thẳng, sự đáp ứng tiêu chuẩn của luật pháp được thể hiện ra; sự công bằng của luật pháp được thể hiện qua sự phán xét, qua sự báo trả xứng đáng theo luật pháp được thể hiện ra, được tỏ ra, được công bố ra hoặc bằng lời nói hoặc bằng văn bản;*

Trong xã hội của loài người xác thịt, địa vị nhà vua được thể hiện ra qua quyền lực quân sự, qua sức mạnh của nền kinh tế, qua hệ thống cai trị với lực lượng bảo vệ hệ thống cai trị này, cùng sự ủng hộ của người dân đối với nhà vua. Dầu vậy địa vị nhà vua đó vẫn có thể bị lật đổ bởi sức mạnh của nước khác, hoặc bởi sự suy tàn của vị vua đó, vì mọi người trong thế gian đều sẽ phải chết.

Thế nhưng **Nước Đức Chúa Trời** thì hoàn toàn không phải như vậy, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu, Ngài là Đấng toàn năng và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cai trị muôn vật bằng tiếng phán của Ngài. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên muôn vật, ban sự sống cho muôn vật và duy trì sự sống cho muôn vật bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời của Ngài và như vậy, Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời chính là Nước Đức Chúa Trời.

Hê-bơ-rơ 1:1-14: **Đời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều**

lần nhiều cách, rồi đến những ngày sau rốt này, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kế tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian; Con là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bản thể Ngài, lấy Lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật; sau khi Con làm xong sự sạch tội, bèn ngồi bên hữu Đấng tôn nghiêm ở trong nơi rất cao, vậy được hưởng Danh cao hơn danh thiên sứ bao nhiêu, thì trở nên cao trọng hơn thiên sứ bấy nhiêu. Vả, Đức Chúa Trời há có bao giờ phán cùng thiên sứ nào rằng: Người là Con Ta, Ngày nay Ta đã sanh người? Lại há có khi nào phán: Ta sẽ làm Cha người, người sẽ làm Con Ta? Còn khi Ngài đưa Con đầu lòng mình vào thế gian, thì phán rằng: Mọi thiên sứ của Đức Chúa Trời phải thờ lạy Con. Nói về thiên sứ thì Ngài phán rằng: Đức Chúa Trời làm cho thiên sứ Ngài như gió, và tội tớ Ngài như ngọn lửa. Nhưng nói về Con thì lại phán rằng: Hỡi Đức Chúa Trời, ngôi Chúa còn mãi đời nọ qua đời kia, quyền bính của nước Chúa là quyền bính ngay thẳng. Chúa ưa điều công bình, ghét điều gian ác; Cho nên, hỡi Chúa, Đức Chúa Trời của Chúa lấy đầu vui mừng xúc cho, khiến Chúa trỗi hơn kẻ đồng loại mình. Lại có phán: Hỡi Chúa, ban đầu trước hết Chúa đã dựng nên đất, và các tầng trời cũng là công việc của tay Chúa. Trời đất sẽ hư đi, nhưng Chúa hằng có; Trời đất sẽ cũ đi như cái áo; Ngài sẽ cuốn nó lại như cái áo choàng, Rồi trời đất sẽ biến đổi, nhưng Chúa vẫn y nguyên, các năm của Chúa không hề cùng. Đức Chúa Trời há có bao giờ phán cùng thiên sứ nào rằng: Hãy ngồi bên hữu Ta, cho đến chừng nào Ta để kẻ thù nghịch làm bệ dưới chân người? Các thiên sứ há chẳng phải đều là thần hầu việc Đức Chúa Trời, đã được sai xuống để giúp việc những người sẽ hưởng cơ nghiệp cứu chuộc hay sao?

Trong hết thảy ngôn ngữ của loài người trên đất này, đều có cấu trúc riêng về cách viết, cách ghép thành chữ cùng cách phát âm với những ý nghĩa khác nhau tùy theo công việc, hoàn cảnh, nghề nghiệp, tình cảm, mối quan hệ, thương mại, quân sự... mà người ta sử dụng để giao tiếp và thực hành công việc cho cuộc sống.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người ngôn ngữ nguyên thủy, nghĩa là ngôn ngữ đầu tiên, đó là ngôn ngữ Hê-bơ-rơ. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cũng ban cho các dân tộc trên đất này các thứ ngôn ngữ kể từ sau khi Ngài làm lộn xộn tiếng nói của loài người, bởi người ta đã xây một cái tháp để làm rạng danh mình (Sáng thế ký 11:6-9), với mục đích khiến cho loài người vì cơ sự lộn xộn tiếng nói mà phải tản ra khắp đất.

Trong sự Khôn ngoan và sự Mưu luận, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài và thứ ngôn ngữ nguyên thủy của loài người chính là ngôn ngữ của thiên đàng, vì ý nghĩa của chữ **Hê-bơ-rơ - Hebrew - עִבְרִית - iybriy** - có nghĩa là: *“một thứ dân, một thứ ngôn ngữ đến từ rất xa, xa cả về thời gian và không gian cùng vượt quá sức trí tưởng của loài người”* và như vậy, ngôn ngữ mặc định cho linh hồn loài người chính là ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, là thứ ngôn ngữ mà Đức Giê-Hô-Va đã dùng ngón tay của Ngài viết Luật pháp trên hai bảng đá và ban cho Môi-se để dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên.

Ngôn ngữ Hê-bơ-rơ mang biểu tượng về cây sự sống, mà đã là cây thì có gốc, có thân và có ngọn. Gốc của cây là bộ rễ của cây đâm lan xuống dưới đất tùy theo loài mà có bộ rễ hoặc nông hoặc sâu, hoặc rễ chùm hoặc rễ cọc vào trong đất. Còn thân và ngọn của cây thì người ta có thể nhìn thấy và nhận biết được. Trong hầu hết các loài cây, thì bộ rễ của cây chính là phần quan trọng nhất, vì bộ rễ đó như một cỗ máy đặc biệt có thể chế biến mọi thứ mà bộ rễ đó bám vào mà lấy được các chất mà chuyển hoá thành chất dinh dưỡng nuôi sống cả thân cây, nhánh cây cùng hoa, trái (tùy theo loại) và người ta không thể thấy được bộ rễ này. Nếu người ta muốn thấy được bộ rễ đó, thì người ta phải bỏ công sức, hoặc tiền của để có quyền hợp pháp đào bới mà thấy được bộ rễ đó. Còn về thân và ngọn thì người ta không cần phải bỏ công sức, cũng có thể thấy được.

Đức Chúa Jêsus đã dùng ví dụ để tỏ cho chúng ta biết cấu trúc của cây sự sống này như sau.

Ma-thi-ơ 13:44-48: *Nước thiên đàng giống như của báu chôn trong một đám ruộng kia. Một người kia tìm được thì giấu đi, vui mừng mà trở về, bán hết gia tài mình, mua đám ruộng đó. Nước thiên đàng lại giống như một người lái buôn kiếm ngọc châu tốt, khi đã tìm được một hạt châu quý giá, thì đi bán hết gia tài mình mà mua hạt châu đó. Nước thiên đàng cũng giống như một tay lưới thả xuống biển, bắt đủ mọi thứ cá. Khi lưới được đầy rồi, thì người đánh cá kéo lên bờ; đoạn, ngồi mà chọn giống tốt để riêng ra, đem bỏ vào rổ, còn giống xấu thì ném đi.*

Các chữ **Nước (Nước Thiên đàng)** chép trong các câu trên, cũng là chữ **nước - the kingdom**^{G932} chép trong sách Ma-thi-ơ đoạn 6 câu 33 trên, đó là chữ βασιλεία - *basileia*, số 932 ra từ chữ βασιλεύς - *basileus*, số 935 của tiếng Hy-lạp, có nghĩa là: *địa vị nhà vua, quyền hành của vua, hoàng gia của vua, nguyên tắc, quy luật, quyền lực, luật lệ của sự cai trị, nền tảng của quyền phép, lĩnh vực thuộc về quyền cai trị của vua, chủ*

quyền tối cao của vua;

Điều đặc biệt là những sự được ví là **Nước - the kingdom**^{G932} đó là vô hình trước khả năng nhìn của con mắt của loài người xác thịt, nhưng trong đức tin với sự hiểu biết mà người ta đã bỏ công sức của mình để tìm kiếm những sự đó cho mình, thậm chí phải bỏ tiền bạc và thời gian của mình để được hợp pháp sở hữu những sự quý giá, được gọi là Nước Đức Chúa Trời, hay là Nước Thiên đàng đó.

Trong câu 44 có chép: **Nước thiên đàng giống như của báu chôn trong một đám ruộng kia. Một người kia tìm được thì giấu đi, vui mừng mà trở về, bán hết gia tài mình, mua đám ruộng đó.**

Của báu đó được chính Đức Chúa Jêsus Christ phán là **của cải ở trên trời**, là **Nước Đức Chúa Trời**.

Mác 10:17-25: **Ngài đang ra đi, có một người chạy lại, quỳ trước mặt Ngài, mà hỏi rằng: Thưa thầy nhân lành, tôi phải làm chi cho được hưởng sự sống đời đời? Đức Chúa Jêsus phán rằng: Sao người gọi Ta là nhân lành? Chỉ có một Đấng nhân lành, là Đức Chúa Trời. Người biết các điều răn: Đừng phạm tội tà dâm; đừng giết người; đừng trộm cướp; đừng làm chứng dối; đừng làm gian; hãy hiếu kính cha mẹ. Người thưa rằng: Lạy thầy, tôi đã giữ mọi điều đó từ khi còn nhỏ. Đức Chúa Jêsus ngó người mà yêu, nên phán rằng: Nhưng người còn thiếu một điều. Hãy đi, bán hết gia tài mình, đem thí cho kẻ nghèo khổ, chắc sẽ được của báu ở trên trời, rồi hãy đến mà theo Ta. Song nét mặt người này rầu rĩ về lời đó, đi ra rất buồn bã, vì có nhiều của lắm. Bấy giờ Đức Chúa Jêsus ngó xung quanh mình, mà phán cùng môn đồ rằng: Kẻ giàu vào nước Đức Chúa Trời khó là dường nào! Môn đồ lấy mấy Lời đó làm lạ. Nhưng Đức Chúa Jêsus lại phán rằng: Hỡi các con, những kẻ cậy sự giàu có vào nước Đức Chúa Trời khó là dường nào! Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào nước Đức Chúa Trời.**

Tại sao Đức Chúa Jêsus lại khuyên người giàu có này **bán hết gia tài mình, đem thí cho kẻ nghèo khổ, chắc sẽ được của báu ở trên trời, rồi hãy đến mà theo Ngài** ?

Câu trả lời đó là: Vì người giàu có đó đã hỏi Đức Chúa Jêsus rằng: **Thưa thầy nhân lành, tôi phải làm chi cho được hưởng sự sống đời đời?** Đức Chúa Jêsus đã trả lời câu hỏi của người giàu có đó cách chính xác và đúng nhất, vì Ngài biết rõ *sự sống của người ta không phải cốt tại của cải mình dư dật đâu*, vì trong ngày tai họa, của cải đó không thể cứu được sự sống của người ta. Sự giàu có của cải không phải là tội lỗi, nhưng nếu người ta tích trữ cho mình sự giàu có của cải đời này mà không giàu có nơi Đức Chúa Trời, thì người đó là kẻ dại, vì sự giàu có của đời này là hư không, nhưng nó sẽ là cái bẫy trói buộc những người nào sở hữu sự giàu có của cải đời này, khiến linh hồn của những người đó khó có thể vào được Nước Đức Chúa Trời, đồng nghĩa với việc linh hồn người đó sẽ bị hư mất, nếu linh hồn người đó không giàu có nơi Đức Chúa Trời.

Của báu chôn trong một đám ruộng (Ma-thi-ơ 13:44) đó là bóng về Nước Đức Chúa Trời được giấu trong gốc của ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, dầu vậy, người ta không thể vì cố giới ngôn ngữ Hê-bơ-rơ mà có thể thấy được và biết được ý nghĩa của **Nước Đức Chúa Trời** - tức là **Lẽ thật**, là **Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời**. Trong Giao ước Cũ, không có một thầy tế lễ nào trong dân Y-sơ-ra-ên biết Lẽ thật trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, vì thế cho nên thầy tế lễ E-xơ-ra là người *thạo Luật pháp của Môi-se* cảm nhận được những sự lạ lùng trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ (được dùng để chép Kinh-Thánh) nhưng ông không thể biết được những sự đó.

Sự bán của cải, gia tài mình để mua đám ruộng đó không có nghĩa là người ta bỏ tiền ra để vào trong các trường gọi là thần học, hay là thánh kinh thần học viện mà có thể hiểu được và biết được Lẽ thật. Nhưng qua sự vâng phục sự kêu gọi của Đức Chúa Trời mà người ấy làm được điều này, đó là từ bỏ nhà cửa, ruộng đất cùng những sự người ấy đang có đó, tức là những sự mà thế gian luôn theo đuổi, như là điều không thể thiếu được cho sự sống của xác thịt mình, hoặc người ta thần tượng những sự đó, hoặc người ta trông cậy những sự đó cho sự sống mình. Sự từ bỏ những sự đó, nghĩa là sự loại bỏ Ma-môn vốn dồn lũy trong cuộc đời của người ấy, hầu cho người ấy được tự do đi theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời và trở nên tôi tớ của Đức Chúa Trời. Bấy giờ, linh hồn người ấy sẽ giống như người Lê-vi vậy, vì người Lê-vi không có sản nghiệp trong dân Y-sơ-ra-ên, nhưng Giê-hô-va Đức Chúa Trời là sản nghiệp của người và người Lê-vi là tài sản của Đức Chúa Trời. Sự từ bỏ nhà cửa, ruộng đất, của cải đó không phải là sự đánh đổi vật hư không lấy tài vật hằng còn, mà là vì cố Nước Đức Chúa Trời và vì cố Danh Đức Chúa Jêsus Christ, như **Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: Quả thật, Ta nói cùng các người, người nào vì cố nước Đức Chúa Trời mà bỏ nhà cửa, cha mẹ, anh em, vợ con, thì trong đời này được lãnh nhiều hơn, và đời sau được sự sống đời đời.** (Lu-ca 18:29-30).

Người tin Chúa chỉ có thể làm được điều này, khi được Đức Thánh-Linh kêu gọi, chứ không phải là vì người ta biết luật như vậy, mà tự làm công việc này để mong được biết Nước Đức Chúa Trời, bởi vì chúng ta là công

việc của Đức Chúa Trời và chúng ta không có quyền quyết định những sự mình muốn theo xác thật, nhưng hết thấy mọi người phải làm trọn bổn phận của mình, là một công dân của Đức Chúa Trời và phải chờ đợi Ngài.

Nước Đức Chúa Trời còn được gọi là **cửa cái bên lâu**, là **cửa cái thật**, nghĩa là **cửa cái hằng còn đến muôn đời**, mà **cửa cái** này không được dùng để buôn bán, nhưng để trang bị cho người nào được Đức Chúa Trời ban cho, để những người đó dùng mà hầu việc Đức Chúa Trời.

Châm ngôn 8:1-36: **Sự khôn ngoan há chẳng kêu lên sao? Sự thông sáng há không vang tiếng mình ra ư? Sự khôn ngoan đứng trên chót các nơi cao, ngoài đường, tại các ngã tư. Gần bên cửa thành, tại nơi vào thành, ở chỗ đông trong cửa thành, sự khôn ngoan la lên rằng: Hỡi loài người, Ta kêu gọi các người, và tiếng Ta hướng về con cái loài người! Hỡi kẻ ngu muội, hãy hiểu sự khôn khéo; Hỡi kẻ dại dột, lòng người khá nên thông sáng. Hãy nghe, vì Ta sẽ nói điều tốt lành, Ta hờ môi ra mà dạy điều ngay thẳng. Vì miệng Ta sẽ nói chân thật; Còn môi Ta ghét sự gian ác. Các Lời miệng Ta đều xứng hiệp sự công bình. Trong nó chẳng có điều chi cong vạy hoặc gian tà. Thấy đều rõ ràng cho người nào hiểu biết, và ngay thẳng cho người nào tìm được sự tri thức. Khá nhận sự khuyên dạy Ta, chớ lãnh tiền bạc, thà lãnh sự tri thức hơn là vàng chọn lựa; Vì sự khôn ngoan có giá hơn châu ngọc, và các vật mình ưa thích hơn hết chẳng sánh bằng nó đặng. Ta, là sự khôn ngoan, đồng ở với sự thông minh, và tìm được sự hiểu biết, và sự sáng tạo. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va, ấy là ghét điều ác; Ta ghét sự kiêu ngạo, xác xược, con đường ác, và miệng gian tà. Mưu luận và sự thông thạo đều thuộc về Ta; Ta là sự thông sáng; năng lực vốn thuộc về Ta. Nhờ Ta, các vua cai trị, và những quan trưởng định sự công bình. Nhờ Ta, các quan trưởng, người tước vị, và các quan xét thế gian đều quản hạt. Ta yêu mến những người yêu mến Ta, phàm ai sớm tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cái bên lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. Bông trái Ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đặng làm cho kẻ yêu mến Ta hưởng được của cái thật, và làm cho đầy đầy các kho tàng của họ. Trong buổi Đức Giê-hô-va khởi cuộc tạo hóa, về thời thái cổ, trước khi chưa dựng nên muôn vật thì Ngài đã có Ta. Ta đã được lập từ trước vô cùng từ khi nguyên thủy, trước khi dựng nên trái đất. Lúc chưa có vực sâu, chưa có nguồn chảy nước nhiều, thì Ta đã sanh ra rồi. Trước khi núi non chưa lập nên, và các gò đồng chưa có; Trước khi Đức Giê-hô-va chưa có dựng nên đất, đồng ruộng, và tro bụi đầu tiên của thế gian, thì Ta đã sanh ra rồi. Khi Đức Chúa Trời lập các tầng trời, và đặt cái vòng trên mặt vực sâu, thì có Ta ở đó. Khi Ngài làm cho kiên cố các tầng mây trên cao, khiến các nguồn vực sâu vững chắc, định bờ cõi cho biển, để nước không tràn phạm điều răn của Ngài, và khi Ngài lập nên trái đất, thì Ta ở bên Ngài làm thợ cái, hằng ngày Ta là sự khoái lạc Ngài, và thường thường vui vẻ trước mặt Ngài. Ta lấy làm vui vẻ về chỗ có người ở trên trái đất của Ngài, và sự vui thích Ta ở nơi con cái loài người. Vậy, bây giờ, các con ơi! hãy nghe Ta; Ai giữ Lời Ta lấy làm có phước thay. Khá nghe Lời khuyên dạy, và ở khôn ngoan, chớ nên từ chối nó. Người nào nghe Lời Ta, hằng ngày tỉnh thức tại nơi cửa Ta, và chờ đợi ở bên các trụ cửa Ta, lấy làm có phước thay. Vì hễ ai tìm được Ta, thì gặp sự sống, và sẽ được ơn của Đức Giê-hô-va; Nhưng ai phạm đến Ta, làm hại cho linh hồn mình; Còn kẻ nào ghét Ta, ắt ưa thích sự chết.**

Trở lại với mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus đã phán: **Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa.** (Ma-thi-ơ 6:33)

Chúng ta vừa học về ý nghĩa của chữ **Nước (Nước Đức Chúa Trời)**, bây giờ chúng ta đến với việc tìm kiếm **sự công bình của Đức Chúa Trời**.

Đức Chúa Trời là Thần Linh, Ngài có một và Thật, cùng Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã sai đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật. Tại điểm này, ít người để ý đến ý nghĩa của Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh đều làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, cũng có nghĩa là làm chứng về Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Jêsus Christ với Giê-hô-Va Đức Chúa Trời (là Đức Chúa Cha) là một.

1 Giăng 5:1-7: **Ai tin Đức Chúa Jêsus là Đấng Christ, thì sanh bởi Đức Chúa Trời; và ai yêu Đức Chúa Trời là Đấng đã sanh ra, thì cũng yêu kẻ đã sanh ra bởi Ngài. Chúng ta biết mình yêu con cái Đức Chúa Trời, khi chúng ta yêu Đức Chúa Trời và giữ vện các điều răn Ngài. Vì này là sự yêu mến Đức Chúa Trời, tức là chúng ta vâng giữ điều răn Ngài. Điều răn của Ngài chẳng phải là nặng nề, vì hễ sự gì sanh bởi Đức Chúa Trời, thì thắng hơn thế gian; và sự thắng hơn thế gian, ấy là đức tin của chúng ta. Ai là người thắng hơn thế gian, há chẳng phải kẻ tin Đức Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời hay sao? Ấy**

chính Đức Chúa Jêsus Christ đã lấy nước và huyết mà đến, chẳng những lấy nước mà thôi, bèn là lấy nước và huyết; ấy là Đức Thánh Linh đã làm chứng, vì Đức Thánh Linh tức là lẽ thật.

Tại điểm này, người tin Chúa phải cẩn thận trong sự suy gẫm Lời Chúa, vì Đức Thánh-Linh cảm động những người được chọn của Ngài mà chép xuống những sự tỏ ra của Ngài, vì chữ **nước** và **huyết** được chép trong câu 6 trên không nói về vật chất như nước hay là huyết, nhưng nói theo Lẽ thật, là **Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời**, như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán trước về sự đến thế gian này của Con một Ngài qua Gia-cốp, trước khi người qua đời, người đã cầu nguyện chúc phước cho các con trai của mình và Gia-cốp đã nói tiên tri về Chúa Jêsus Christ (Đấng Si-lô) như sau:

Sáng thế ký 49:10-12: Cây phủ việt chẳng hề đời khỏi Giu-đa, Kế lập pháp không dứt khỏi giữa chân nó, cho đến chừng Đấng Si-lô hiện tới, và các dân vâng phục Đấng đó. Người buộc lừa tơ mình vào gốc nho, lừa con mình vào nhành nho tốt nhất. Người giặt áo xông mình vào rượu nho, cùng lấy huyết nho lau áo tới mình. Mắt người đỏ vì cố rượu, răng người trắng vì cố sữa.

Chữ Si-lô - Shiloh^{H7889} chép trong câu trên, đó là chữ שִׁלּוֹחַ - shiylôh, số 7886 ra từ chữ שָׁלוֹחַ - shâlâh, số 7951 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *khiến cho được bình tịnh, yên ổn, khiến cho được vững bền, khiến cho được củng cố, khiến cho tìm được, khiến cho tin cậy, khiến cho được ở trong sự an toàn, khiến cho được thành công, khiến cho được thịnh vượng, khiến cho được thắng lợi, khiến cho được bảo đảm;*

Khi nói đến sự công bình, là nói đến Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên (qua Môi-se), cũng như khi người ta nói đến việc xét xử theo sự công bình, ấy là nói về sự xét xử theo Luật pháp của Đức Chúa Trời vậy.

Phục truyền luật lệ ký 4:1-8: Hỡi Y-sơ-ra-ên, bây giờ hãy nghe những mạng lệnh và luật lệ mà ta dạy các ngươi; hãy làm theo, để các ngươi được sống và vào xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ các ngươi ban cho các ngươi nhận được. Các ngươi chớ thêm chi và đừng bớt chi về điều ta truyền cho, để giữ theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi mà ta đã truyền. Nhân dịp của Ba-anh-Phê-o, mắt các ngươi đã thấy điều Đức Giê-hô-va đã làm; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người có diệt khỏi giữa người mọi kẻ tin theo Ba-anh-Phê-o. Còn các ngươi, là những kẻ vẫn theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, ngày nay hết thảy còn sống. Nay đây, ta đã dạy các ngươi những mạng lệnh và luật lệ y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta đã phán dặn ta, để các ngươi làm theo ở giữa xứ mình sẽ vào dâng nhận lấy. Vậy, các ngươi phải giữ làm theo các mạng lệnh và luật lệ này; vì ấy là sự khôn ngoan và sự thông sáng của các ngươi trước mặt các dân tộc; họ nghe nói về các luật lệ này, sẽ nói rằng: Dân này là một dân khôn ngoan và thông sáng không hai! Vả chẳng, há có dân lớn nào mà có các thần mình gần như chúng ta có Giê-hô-va Đức Chúa Trời gần chúng ta, mọi khi chúng ta cầu khẩn Ngài chẳng? Lại, há có nước lớn nào có những mạng lệnh và luật lệ công bình như cả luật pháp này, mà ngày nay ta đặt trước mặt các ngươi chẳng?

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp công bình của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, tức là ban cho tuyển dân của Ngài, cũng là ban cho những người sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, ấy là Ngài muốn linh hồn của dân sự Ngài được trở nên giống như Ngài trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật, vì Ngài là Đức Chúa Trời công bình.

Thi-Thiên 7:8-17: Đức Giê-hô-va đoán xét các dân. Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy đoán xét tôi theo sự công bình tôi, và theo sự thanh liêm ở nơi lòng tôi. Ô, Đức Chúa Trời công bình! là Đấng dò xét lòng dạ loài người, xin hãy khiến cùng tận sự gian ác kẻ dữ, song hãy làm cho vững vàng người công bình. Đức Chúa Trời là cái khiên tôi, Ngài là Đấng cứu chuộc những kẻ có lòng ngay thẳng. Đức Chúa Trời là quan án công bình, thật là Đức Chúa Trời hằng ngày nổi giận cùng kẻ ác. Nếu kẻ ác không hối cải, thì Đức Chúa Trời sẽ mài gươm: Ngài đã giương cung mà chực cho sẵn, cũng đã vì nó sấm sủa khí giới làm chết, và làm những tên Ngài phừng lửa. Kìa, kẻ dữ đang để gian ác; Thật nó đã hoại thai sự khuấy khóa, và sanh điều dối trá. Nó đào một hố sâu, nhưng lại té vào hố nó đã đào. Sự khuấy khóa nó đã làm sẽ đổ lại trên đầu nó. Và sự hung hăng nó giáng trên trán nó. Tôi sẽ ngợi khen Đức Giê-hô-va y theo sự công bình Ngài, và ca tụng Danh Đức Giê-hô-va là Đấng Chí cao.

Ê-sai 43:1-15: Bây giờ, hỡi Gia-cốp! Đức Giê-hô-va là Đấng đã dựng nên ngươi, hỡi Y-sơ-ra-ên! Ngài là Đấng đã tạo thành ngươi, phán như vậy: Đừng sợ, vì Ta đã chuộc ngươi. Ta đã lấy tên ngươi gọi ngươi;

người thuộc về Ta. Khi người vượt qua các dòng nước, Ta sẽ ở cùng; khi người lội qua sông, sẽ chẳng che lấp. Khi người bước qua lửa, sẽ chẳng bị cháy, ngọn lửa chẳng đốt người. Vì Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, Cứu Chúa người. Ta ban Ê-díp-tô làm giá chuộc người, Ê-thi-ô-bi và Sê-ba làm của thay người. Vì Ta đã coi người là quý báu, đáng chuộc, và Ta đã yêu người, nên Ta sẽ ban những người thế người, và các dân tộc thay mạng sống người. Đừng sợ, vì Ta ở cùng người: Ta sẽ khiến dòng dõi người đến từ phương đông, và nhóm họ người từ phương tây. Ta sẽ bảo phượng bắc rằng: Hãy buông ra! và bảo phượng nam rằng: Chớ cầm lại làm chi! Hãy đem các con trai Ta về từ nơi xa, đem các con gái Ta về từ nơi đầu cùng đất, tức là những kẻ xưng bằng tên Ta, Ta đã dựng nên họ vì vinh quang Ta; Ta đã tạo thành và đã làm nên họ. Hãy đem dân này ra, là dân có mắt mà đui, và những kẻ có tai mà điếc! Các nước hãy nhóm lại, các dân tộc hãy hiệp lại! Trong vòng họ, ai có thể rao truyền sự này, và tỏ cho chúng ta những sự từ trước? Họ hãy dẫn người làm chứng, hầu cho mình được xưng công bình, và cho người ta nghe mà nói rằng: Ấy là thật! Đức Giê-hô-va phán: Các người là kẻ làm chứng của Ta, và là đấng tố Ta đã chọn, hầu cho các người được biết và tin Ta, và hiểu rằng Ta là Chúa! Chẳng có Đức Chúa Trời nào tạo thành trước Ta, và cũng chẳng có sau Ta nữa. Ấy chính Ta, chính Ta là Đức Giê-hô-va, ngoài Ta không có cứu chúa nào khác. Ấy chính Ta là Đấng đã rao truyền, đã giải cứu, và đã chỉ bảo, chẳng có thần nào lạ giữa các người. Đức Giê-hô-va phán: Các người đều là người làm chứng, và Ta là Đức Chúa Trời! Thật, từ khi có ngày Ta đã là Đức Chúa Trời, chẳng ai có thể giải cứu khỏi tay Ta. Ta làm ra, ai ngăn cấm Ta được? Đức Giê-hô-va, Đấng Cứu chuộc các người, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Vì cơ các người, Ta đã sai đến Ba-by-lôn, khiến chúng nó, tức là người Canh-đê, như là người chạy trốn, xuống các tàu mình đã lấy làm vui mừng. Ta, Đức Giê-hô-va, là Đấng Thánh của các người, Đấng tạo thành Y-sơ-ra-ên, tức Vua các người.

Tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời chính là mạng lệnh mà hết thấy những người nào muốn được cứu chuộc sự sống mình khỏi quyền lực của tội và sự chết, phải vâng phục và làm theo, đó là người ta phải tìm cho được sở hữu những sự đó, vì những sự đó vốn thuộc về sự sống của loài người theo tiêu chuẩn ban đầu, là giống hệt như Đức Chúa Trời, nhưng A-đam đã làm mất tiêu chuẩn đó bởi cơ người đã coi thường mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã cấm ăn.

Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời sẽ không đến với người ta bởi sự cầu nguyện hay là sự trung tín nhóm lại thờ phượng Chúa, nhưng bởi sự vâng theo tiếng phán của Đức Giê-hô-va và làm theo các mạng lệnh của Ngài, như chính Đức Chúa Jêsus Christ đã làm: **“Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.”** (Giăng 15:9-11)

Sự tìm kiếm đây không nói về hành động tìm kiếm cho được thấy những sự chép về Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời, mà là tìm lại cho linh hồn mình được phục hồi những sự đó thông qua sự kính sợ Đức Giê-hô-va và yêu mến Danh Ngài, cùng vâng phục các mạng lệnh và các điều răn của Đức Chúa Trời. Đức Thánh-Linh biết rõ ai là người tìm thấy và ai là người tìm được lại cho linh hồn mình những sự đó và chính Đức Thánh-Linh sẽ khiến những sự đó được phục hồi cho những linh hồn nào thật sự kính sợ Đức Giê-hô-va và yêu mến Danh Ngài và muốn được phục hồi quyền làm con Đức Chúa Trời và chính Đức Thánh-Linh sẽ ghi ấn tín của Ngài trên những người đó với các bằng chứng về quyền phép của Ngài, là các thứ ơn phước thiêng liêng (thánh) ở trên trời và những người được nhận lãnh các ấn chứng đó sẽ thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lẽ thật.

Chính những sự thuộc về Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời ở trong lòng những người đã được nhận lãnh những sự đó, sẽ phục hồi mọi sự thuộc về loài người theo tiêu chuẩn ban đầu mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã quyết định tạo dựng nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, đó sự giống hệt như Đức Chúa Trời trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật, như Lời Chúa đã chép:

Ê-phê-sô 4:21-24: Vì anh em đã nghe Lời của Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lột người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dữ dằn, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được

dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật.

Khi linh hồn người tin Chúa đã được tái sinh, nghĩa là được phục hồi thân phận thật của mình, là con của Đức Chúa Trời, thì bấy giờ, con mắt của linh hồn người ấy sẽ thấy được những sự được tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh (Thần của Đức Giê-hô-Va) mà con mắt của loài người xác thịt không thể thấy được.

Trở lại với Lời Chúa đã chép về Lễ vượt qua của Đức Giê-hô-va tại xứ Ê-díp-tô, mà sự dân Y-sơ-ra-ên được Đức Giê-hô-Va rút ra khỏi xứ Ê-díp-tô đó là bóng về kế hoạch, về quy trình, về nguyên tắc, về con đường mà dân Y-sơ-ra-ên phải vâng theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-Va, cùng công việc của Đức Giê-hô-Va sẽ làm thành Giao-ước của Ngài đối với tuyển dân của Ngài, không phải chỉ với dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt, nhưng là dân Y-sơ-ra-ên trong Lẽ thật, tức là những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ, là bóng về Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, tức là bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh (vì Đức Thánh-Linh tức là Lẽ thật).

Xuất Ê-díp-tô Ký 13: 21-22: Đức Giê-hô-va đi trước dân sự, ban ngày ở trong một trụ mây, để dẫn đường đi; ban đêm trong một trụ lửa, để soi sáng cho chúng, hầu cho được đi luôn ngày và đêm. Ban ngày trụ mây chẳng bao giờ cách xa dân sự, trụ lửa ban đêm cũng vậy.

Đức Giê-hô-Va đã đi trước, nghĩa là Ngài đã quyết định, đã làm xong kế hoạch này qua dân Y-sơ-ra-ên trong thuộc thể và chúng ta, là những người thuộc về Đức Chúa Jê-sus Christ trong thời sau rốt này sẽ thực hành những sự đó theo Lẽ thật, vì những sự đã xảy ra và đã được chép xuống trong Kinh-Thánh ấy là để dạy dỗ chúng ta noi theo, không phải theo văn tự, nhưng theo Lẽ thật.

Thân thể của chúng ta đang ở trong Lễ vượt qua của Đức Giê-hô-va, còn linh hồn của chúng ta, tức là linh hồn đã được tái sinh thì đang ở trong ngày của Đấng Christ và như vậy mọi người phải tận dùng thì giờ để nhận biết công việc của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời được thi hành theo như Lời Chúa đã chép, vì những sự đã chép được gọi là con đường, còn những sự được tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh là Lẽ thật và cả thân thể và linh hồn chúng ta phải hiệp một trong đức tin mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã ban cho chúng ta qua quyền phép của Lẽ thật, mà noi theo Đức Thánh-Linh, tức là Thánh-Linh của Đấng Christ để được Ngài đem chúng ta về thiên đàng trong ngày của Đức Chúa Jê-sus Christ.

Trụ mây và trụ lửa mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng để bảo vệ dân Y-sơ-ra-ên khỏi đạo binh của Pha-ra-ôn đó là bóng về sự thành tín của Đức Giê-hô-Va, cùng sự soi sáng, sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh đối với những người được cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ, mà những sự này sẽ được ứng nghiệm đối với những người nào vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời và noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh, vì trong Đức Giê-hô-Va không có sự tây vị.

Để có thể nhận biết những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh và sự thành tín của Đức Chúa Trời công bình, thì linh hồn người tin Chúa phải tái sinh và phải sở hữu được Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời, vì những sự đó thuộc về sự sống và là thực chất căn bản của loài người, là loài được tạo nên bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Khải huyền 3:7-13: Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Phi-la-đen-phi rằng: Đây là Lời phán của Đấng thánh, Ngài là thật, là Đấng có chìa khóa của Đa-vít, mở thì không ai đóng được, đóng thì không ai mở được: Ta biết công việc ngươi; này, Ta đã mở trước mặt ngươi một cái cửa không ai đóng được; vì ngươi có ít năng lực, mà đã giữ Lời Ta, và chẳng chối Danh Ta. Này, Ta ban cho ngươi mấy kẻ trong những kẻ thuộc về hội quỷ Sa-tan, chúng nó xưng mình là người Giu-đa, mà kỳ thực không phải, nhưng chúng nó nói dối; này, Ta sẽ khiến chúng nó đến sấp mình xuống dưới chân ngươi, và sẽ cho chúng nó biết rằng Ta đã yêu ngươi. Vì ngươi đã giữ Lời nhện nhục của Ta, Ta cũng sẽ giữ ngươi khỏi giờ thử thách, là giờ sẽ đến trong khắp thế gian, đặng thử những người ở trên đất. Ta đến mau kíp; hãy giữ lấy điều ngươi có, hầu cho không ai cất lấy máo triều thiên của ngươi. Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho làm trụ trong đền Đức Chúa Trời Ta, và người sẽ không ra khỏi đó nữa; Ta lại sẽ lấy Danh Đức Chúa Trời Ta, danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem mới từ trên trời, bởi Đức Chúa Trời Ta mà xuống, cùng Danh mới của Ta, mà viết trên ngươi. Ai có tai, hãy nghe Lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!